

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J. Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 3, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:	ПЕРЕПЛАТИ:
Three cents a copy.	Подписное число три цента.
One year \$7.00	На рік \$7.00
Six months 3.75	На пів року 3.75
Three months 2.00	На три місяці 2.00
Foreign: United States City Rates:	В Америці ціни такі самі.
One year \$10.00	На рік \$10.00
Six months 5.50	На пів року 5.50
Three months 3.00	На три місяці 3.00

3 Кавказ наліжить вислати гроші лише в т. зв. Foreign Money Order.

За оголошення редакція не відповідає.

Телефон "Свободи", Montgomery 498. Тел. У. Н. Соколя: Montgomery 1838.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ВИКИДАЮТЬ КОСТИ З ГРОБУ

Польська "західна" культура дає про себе знати. Найбільша католицька держава, яка ґрунтується спеціальними звичалями, тим разом не ходить вже по православній українській церкві чи цвинтарі, а по католицькій цвинтарі і про по католицьких похованнях України. І їх викидають з гробів.

Досі занепокоєно з боку нашої преси багато випадків безшестення українських воєнних могил. Були і такі, коли стіли хрести чи розсипували могили. Але кость з гробу в останніх комах всеж таки не викидають. Тепер прийшло вже й до цього.

З великою жорстокістю велено світову війну. Але могили шановані й підчас війни. А по війні усі культурні народи віднеслися з великим пієтетизмом до тих, що впади жертвою кривавого людства. І шанують по всіх краях не тільки свої, але й чужинські могили. А пригизмано тому, що діється в Америці. Вонаж відомо прямо величезні суми на цвинтарі в Франції, на яких поховано американських воїнів, що полягли у світовій війні. Десятки тисяч Американців і зажд кожного року відвідувати могили поляглих Американців. Тисячі матерей відішлють на кошт держави до Франції, щоб знайти могили, де спочивають їхні сини. Найкращі архітекти змусять над тим, щоб перемістити цвинтарі в національні музеї, в яких зберігають все, що найдорожче.

І так буває в тіх чи інших мір по всіх краях, з усіма народами. Так і постопають Українці, змагаючи після своїх скромних сил зберегти свої стрілецькі могили, щоб не дати для наслідків пам'яті про славі діла поляглих.

Поміняємо те, що навіть справа охорони українських воєнних могил стурбована з перешкодами з боку уряду. Кождо церкву вишарував над гробом українського стрільця уважає польська влада за революцію. По кожній такій вілларі салуєть зажди арешти і суаи, а польська цензура не допускє навіть того, щоб про не писали в часописах. Що найвище можна згадати, що того зрозуміли допустилися. Як невідомо злочинці, коли кожний добре знає, що таких злочинців допускаються польські "стелешче дружини".

Подія, яка склалася на кладовищі в Поморані, зборіського повіту, вказує наглядно, що тут не маємо да діла з воєнним злочинцем, бо від польсько-української війни вже минуло 11 літ. Викинення з гробу кость наших національних героїв є тільки вивом варварського духа новітньої Польщі, який по світу ситі в ніч не риняться від духа дахної шляхетської Польщі.

БОРОТЬБА БОЛЬШЕВИКІВ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ЦЕРКВИ.

Поточного року минуло вже десятиліття, як припинилася збройна боротьба української проти російсько-жидівської окупаційної влади. Проте боротьба за визволення власне не припинилася, а прибрала лише інші форми. Був час, коли совітська влада, співпрацюючи з мілітарним сином та особисті віддани ЛДВ, а також користаючи з мон-політ і реси з свого пановання загальні, сподівалася до певної міри мирними засобами добитися перемоги над українським націоналізмом. Саме з цєю метою компартія України кинулася на шлях так званої українізації державного апарату, професіоналів, школи, преси, тощо у переконанні, що українська народні маси завдяки цьому мого скорше примиряться з панованням українізованої чужоземної влади. Мало того, московські прихильники мілітаризму прагнули до певної міри обставинах та завдяки деяким зручним заходам з їхнього боку, їм вдалося захопити в свої руки навіть провід в українському національному русі, щоб таким робом запрягти його до большевицького воза та використати нашу боротьбу проти польсько-румунської окупації для поширення впливу на українській диктатурі, як такої на українській західній землі.

Як відомо, большевицькі можновладці перерахували та помилували в своїх сподіваннях. Недовго, бо українська диктатура, яка вийшла з під впливу, а якось серйозних наслідків не вишло. Такова культурна творчість на Світовій Україні не лише відбувається під впливом, а разом з тим має закладено одиничний та викривлений характер. Головні в тім, що Світові Україна знаходиться в колізіальній залежності від російської диктатури, що грабує нашу батьківщину та на підставі господарської політики, сфероюваної супроти інтересів більшості української нації, до такої міри розриває народне господарство України, що українські народні маси ненавидять нині большевицький режим немешче за колоніальний царський. Тому так величезний національно-визвольний рух не лише здобув собі перемогу над

большевицькою українізацією, а вже зростаючи та поширюючись, почав загрожувати самому большевицькому панованню в Україні. Характерно, що цей український рух своєю своєю розмаїттю та небувалим завзяттям не тільки охоплює народні маси, перетворюючи першину психологію ворожого відношення та ненависті до окупівців у спільну національну ідеологію та волю до ділу, а у значній мірі впливає належним способом також на інші українських комуністів, які ще не втратили почуття ошованки супроти своєї нації. І от московсько-жидівські комуністи, побоюючись за своє пановання та наляканих небезпек вибуху національної революції, вирішили шляхом нового терору приборкати чи замовити український національний рух, як також заявляють народні маси. Саме з цєю метою свого часу були переведені масові арешти, а крім того вичено монстр-процес супроти найкращих українських патріотів. Судова розправа у харківській опері виразно свідчить, що так само Спілка Визволення України була українським національним центром, який боронив інтереси української нації на полі науки, освіти, літератури, мистецтва, тощо. Цей український рух. Проте большевицький суд на вимоги московських чекістів дуже суворо покарав заслужених українських діячів, засу-

дишчи їх на довіготній ув'язненні, яке для багатьох з них рідничею є повільною смертю, коли сама большевицька диктатура ще до того часу не загине.

Щаком зрозуміло, що Москва у боротьбі проти українського визвольного руху звернула увагу також на українську автокефальну церкву. Був час, коли компартія уважала найбільшим ворогом свого пановання російську патріаршу церкву. Тому раніше підчас боротьби проти останньої нашої влада намагалася почасти навіть використувати український автокефальний рух та особливо, так звану, живу чи синодальну церкву з метою знищення патріаршої церкви. Звичайно це був лише зручний маневр з боку большевицької влади, бо вони власно вороже ставилися до всіх церков та релігій, укладаючи останню на шляху до задушення голови народних мас. І от коли українська автокефальна церква з часом завдяки своїй неспівчущій енергії та гімну доклавши завзятість спромоглася стати сильнішою церквою на Світовій Україні, а головне підчас відобрали величезну роль у національно-культурному житті української нації, то большевицькі центри національного руху, то совітська влада вирішила повести рішучу боротьбу саме проти української автокефальної церкви, обумовлюючи її у всіх смертних гріхах.

(Конець буде).

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА СИРОТИ-НЕЦЬ ЗАХИСТ У. Н. СОКОЛЯ

THE WEAKLINGS.

In looking for the light, the truth,
We wander, off and stumble;
'Tis nought, in darkness e'en the brave
Feel helpless, if not humble.

But the courageous have the strength
Of their great love, ideal,
And with a spark of light ahead
They fight to make it real.

The weaklings with their lack of faith,
Their doubts, and contradictions
Try to besmirch the alters pure
Of fellow men's convictions.

And in the darkness of the night,
Instead of help to proffer,
To those in need, they would shut out
The light a spark does offer.

But with the breaking of the dawn
Though shadows will stalk longer
We see a light which tends to make
Great many weaklings stronger.

That dawn is freedom of Ukraine;
Her foes: those fading shadows,
The light we see is happiness
Which shall enfold her meadows.
And weaklings those, that would defame,
That are ashamed of their own name.

Waldmir Semenyna.

ЕСТОНСЬКЕ ОПОВІДАННЯ.

Молодий старшина, що то-варішаріх крах експедиції, о-повідав мені таку історію:

Ми прибули на естонське побережжя разом з шістьма матросами. Сторож, котрі ми опустили, були одні з найстрашніших огнищ революції; майже всі захисники баронів були в руїнах, а небо оповидало гаргавом, тому то й ми поступили в живучихми знищення гостро, а навіть безоглядно.

Поправді сказавши, нас втомив вид крові, як вождя та і матросів, не здогадуєшся про себе самого. Ніколи не можна звикнути до цієї картини; а по довшому часі розбуже вона або милосердя, або обурюєність. І я ось так без вимовного порозуміння й не сказавши на що саме й одного слова, рішили ми погодитися сини разом з тим, щоб мило-сердя перешагнуло над спра-вами баронів. Ніколи не можна звикнути до цієї картини; а по довшому часі розбуже вона або милосердя, або обурюєність. І я ось так без вимовного порозуміння й не сказавши на що саме й одного слова, рішили ми погодитися сини разом з тим, щоб мило-сердя перешагнуло над спра-вами баронів.

По короткій дискусії згодилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

Ми мали підати його карі ланцюжки, однак постанови-ли перед тим перешукати його.

вали й очеркали нові услив-праці?

— Так.

— Чи ви товаришили по-дешню до барона?

— Так.

— Чому ви зналися його справі? Чому кермували нею?

— Бо я уважав за свій обов'язок прийти з поміччю тим, котрі помирали.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

— По короткій дискусії зго-дилися бароні, щоб кождо з нас заміняти на кождо биття буками.

І ми привели газду, Барнада Рієса. Бу в мундирі висо-копий, з ланцюгом, і в руках мав лід. Погляд стрих очей був спокійний і мрячний. Не показував ніякого перекру-ченню, але те, що він бачив, не показувало ніякого перекру-ченню.

— Чи ви сказали баронові: "Якщо не підпишете зараз по-визволення. Тільки барон, у-котрого була делегация поден-них зарплат, карається, жа-дає їм дати прикладу. Загна-ло ми, що ви готували, не на-висті до Барнада Рієса за-те, як ми пізнали констатова-ли, що цей мундир заважає, навіть докид прикладно, що-би віддано йому клапоть зе-млі, що границя з добрами ба-рона, а котрий барон при-звистав собі.

ське, бо не знаю ту мову (походжу з Нарви).

— Коли я дійшов до місця "завітні бачили", як заскоро-ти збулися. Я підішов до барона й перекликав його.

— Десь дістав його звичайна зима кров, але він і словом не відважусь.

— Я даю приказ, щоб його забрали. Коли минув поріг кім-нати, дражжю йому плечі. Я мав враження, що він має го-рячку.

— Якісь покрано менше відчув. Я став аламом, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матросів.

— Барнада Рієс був страшний у тіх хвилині. Не носив ша-пелю, але мав у руках шапелю. Я підішов до нього, і ми-ся крах, що нерви не могли відтерати того душевного на-лягання й я бачив, щоб все те як найкорше скінчилося.

— Я сів у кімнату, зайнятий по-думками про паперів. Насті відчинилися двері й у них ста-вив Барнада Рієса. За ним бі-гло двоє матрос

1990